

سکندر

محمد نالچی

عابد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سِک دمی ڈالی

نعتاے

محمد اقبال نجفی

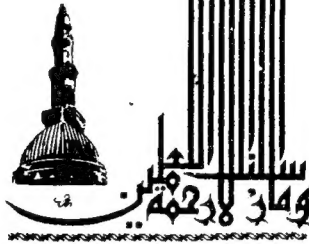
فروغِ ادب اکادمی گوجرانوالہ

سجے حق لکھاری دے

وار پہلی _____ ۱۹۸۹ء
 گنتری _____ ایک ہزار
 خطاطی _____ حافظ شوکت محمود صدیقی
 چھپوان والے _____ ء فروغ ادب اکادمی
 ۱۰۸۔ بی سیٹلائٹ ٹاؤن گوجرانوالہ _____

ہدیہ _____ روپے

اور جسے آپ کو تمام جہانوں کیلئے
رحمت بت کر بھیجا ہے

جنت مگری دیاں واڈواں رکھدیاں شان نرالی
ایہناں دے ای نانویں لائی میں ایہہ سک دی ڈالی

مکھڑے

- ۱ - آپ دا چرچا گھر گھر ویکھاں
- ۲ - جو یاد اچ تہا ڈی آن اتھرو
- ۳ - ذکر جدوں میں آپ دا کیتا سوچاں نکھر گئیاں
- ۴ - مینوں اپنے کول بلاو میرے آقا
- ۵ - لکھدار ہاں میں نعت مقالے جی کر دا اے
- ۶ - لٹا ندا لے خدا رحمت نبی دے شہر جا ویکھو
- ۷ - ہدایت دی دُعا منگاں
- ۸ - خدا وتوں پکار آوے پڑھو صلّ علی سارے
- ۹ - دین بہاراں خشبو جیویں پھل پتیاں گلزاراں نوں
- ۱۰ - دی دُنیا بدل جاوے عنایت آپ دُئی ہووے
- ۱۱ - سادے لئی انمول سہارا آپ دا پیارا ناں
- ۱۲ - میرے آقا لائے سمجھ دے آکے پار سفینے
- ۱۳ - جنھماں نے حضور دا ظہور ویکھیا
- ۱۴ - اوہ سوہنا اے اوہ دی سنگت، سوہنی اے
- ۱۵ - فصنا بدلی نصیباں دی اجالا ہو گیا گھر گھر
- ۱۶ - دل وچ تاہنگ لے ویکھاں جل کے اوہ دربار مثالی
- ۱۷ - مینوں اپنی جان توں ودھ کے پیارا آپ دا ناں

۱۸۔ میں پڑھیا و حق نصاب آقا

۱۹۔ اپنی ہی ذات توں سی ایہ انجان روشنی

۲۰۔ روح نوں نکھار بخشدا روضہ حضور دا

۲۱۔ آپ دی رحمت میرے آقا دیوے گھر گھر دستک

۲۲۔ طالب آل مغفرت دا خیر الانعام آقا

۲۳۔ آپ آئے تے میرے آقا رحمت دا پھل بھڑیا

۲۴۔ آپ دے آیاں کھل گئے حلقے ظلم دیاں زنجیراں دے

۲۵۔ جان اوہناں توں واراں جیہڑے جان توں ودھ نہیں پیاے

۲۶۔ منگنے توں پہلاں آقا بھر دیندے جھولیاں

۲۷۔ مرے دل وچ لے ناں تباہاں جوں خشبو گلاب اندر

۲۸۔ پیار نبی حقین جیکر سانوں قبکہ سدھا کرے

۲۹۔ میں تے منگاں ہر ویلے اوہ ٹھنڈیاں مدنی چھاواں

۳۰۔ آپ نے آقا جدوں دکھائے پھل نبوت والے

۳۱۔ نال جنساں دے آپ دی نسبت مینوں سوہنے لگدے

۳۲۔ اجازت جے بخشو مراداں میں پاواں

۳۳۔ سچائی نوں بھال رہے سن حق دے کچھ متوالے

۳۴۔ مہر محبت آپ توں منگدے سارے غم دے مارے

۳۵۔ طے معراج مینوں وی مدینہ جے بنے منزل

۳۶۔ آپ دے سچے بول نیں آقا راحت دا پیغام

۳۷۔ مرے دل نوں قرار آئے سلام اکھاں درود اکھاں

۳۸۔ آپ دے آیاں میرے آقا سوہنے موسم ہوئے

۳۹۔ نظارے سی عجب جیہڑے دکھائے آپ نے آقا

۴۰۔ حسن سراپا آپ دا ہووے رج رج ویکھن اکھاں

- ۸۹ - ۴۱ - مُردہ دِلاں توں آپ ای دیندے نیں زندگی
- ۹۱ - ۴۲ - خُشبو دا سلسلہ اے بعثت حضور دی
- ۹۲ - ۴۳ - منزل جے کر پانی اے توں رہبر نوں نہ چھڑیں
- ۹۵ - ۴۴ - کراکے دید روئے دی مکاؤ بے قراری نوں
- ۹۷ - ۴۵ - سنبھالے نیم جاناں نوں مرے آقا دی رحمت ای
- ۹۹ - ۴۶ - سارے رستے اٹھے سن آپ جے آن توں پہلاں
- ۱۰۱ - ۴۷ - رحمت دے ہڑھ وگدے نیں شہر نبی دے اندر
- ۱۰۳ - ۴۸ - دِل چاہندا اے کم ایہہ چنگا کر دے رہیے
- ۱۰۵ - ۴۹ - ساہواں اندر نال عقیدت پُچل مہکائی رکھنا
- ۱۰۷ - ۵۰ - میرے دِل دے رُکھ اُتے دی پتر ساوے آون
- ۱۰۹ - ۵۱ - نور دا پیکر روشن مُکھڑا
- ۱۱۱ - ۵۲ - جنھاں کول دے نور ہدایت اوہو رہن گئے زندہ
- ۱۱۳ - ۵۳ - ایہہ گل آقا سارے جانن
- ۱۱۵ - ۵۴ - ساڈا آقا مولا ماہی
- ۱۱۷ - ۵۵ - موتیاں وانگوں چمکن آقا آپ دیاں سبھ باتاں
- ۱۱۹ - ۵۶ - دُنیا مرے نبی دی رسالت دا معجزہ
- ۱۲۱ - ۵۷ - خُشبو واں تھیں جگ مہکاؤن
- ۱۲۳ - ۵۸ - مندے حالیں پھر دے پئے آن نور ہدایت دے دے
- ۱۲۵ - ۵۹ - ہر دِل اُتے کرن حکومت سوہنیاں رُفعاں والے
- ۱۲۷ - ۶۰ - آپ دارتبہ سبھ توں اعلیٰ وکھین والا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ

آپ دا چرچا گھر گھر ویکھاں
جگ جگ جگ جگ منظر ویکھاں

آپ دے ہتھیں جام میں پیواں
آپ نوں ونڈ دیاں کوثر ویکھاں

آپ دے ناں دی تسبیح جپاں
قسمت اپنی یاور ویکھاں

آپ دے جلوے ہر ہر تھاں تے
کرناں منگدے خاور ویکھاں

پورب ، پچھم ، اتر ، دکھن
آپ نوں ہر تھاں رہبر ویکھاں

بند مُٹھی وچ کلمہ پڑھ دے
بختاں والے کنکر ویکھاں

ہُن تے اِکو حسرت دل دی
خواب اچ روتے انور ویکھاں

سک دی ڈالی پیش کراں جد
موتی بن دے اتھر ویکھاں

ہوون بخت جے . نجی چنگے
روضہ احمد سرور ویکھاں

جو یاد اچ تہاڈی آن اتھرو
اوہ ڈاڈا رنگ لیان اتھرو

ہوفانی یاد اچ آقا دی
ایہہ گل مینوں سمجھان اتھرو

جو ڈلھن یاد اچ سوہنے دی
اوہ بخشش دا سامان اتھرو

جد یاد میں تہانوں کرنا داں
آپلاں تے مسکان اتھرو

میں مونہوں آقا کیہ دتاں
میری حالت کرن بیان اتھرو

دل چاہوے اُڈ کے جا پہنچاں
نہ پیش چلے ٹوگ جان اتھرو

جے پاؤ کرم دی اک جھاتی
فر نال خوشی دے آن اتھرو

سانوں ملنا اِذن حضوری اے
گل گل تے پئے اتران اتھرو

سنوکیہ پئے عرضاں پاندے نیں
ایہہ بنجی دے بے جان اتھرو

ذکر جدوں میں آپ دا کیتا سوچاں نکھر گئیاں
تیکیا آپ دی رحمت دے ول آساں نکھر گئیاں

آپ دے سانویں اکو جتیاں کیہ وڈیاں کیہ نکیاں
آپ دے لگیاں لڑتے میریاں سدھڑاں نکھر گئیاں

لفظاں دے وچ کوہی آماں آپ دا حسن سراپا
آپ دے ولین دیکھن والیاں شکلاں نکھر گئیاں

ازلاں لوں سی جاری ساری آپ دے نور دا چمٹہ
آپ دے آیاں اس دیاں ہور وی لہراں نکھر گئیاں

حلم دا پیکر، علم دا مخزن، رحمت دا اوہ مرکز
سورج توں دودھ جگ تے جس دیاں ریشماں نکھر گئیاں

آپ نے جیڑے حرف کئے نے اوہ نہیں پُتے موتی
جھٹی واروی دہرائیاں ایہہ گلّاں نکھر گتیاں

جھناں نال اے آپ دی تبت اوہ نہیں شہر مبارک
جھٹے آپ نے پیر دھرے اوہ غاراں نکھر گتیاں

پائیے آپ داپاک وسیلہ وگڑے کم سبھ سنورن
آپ دے ناں دا صدقہ ایہہ سبھ رتاں نکھر گتیاں

آپ دا اُسوہ حُسن آقا ساڈا ءِ کل بسمایا
جھٹوں رہبرِ منتھ کے ساڈیاں نکراں نکھر گتیاں

مینوں اپنے کول بلاؤ میرے آقا
خاص کرم دی جہات اک پاؤ میرے آقا

ترس گیا واں ویکھن نوں میں پاک مدینہ
اکھیاں دی بن پیاس بجھاؤ میرے آقا

تھاڈے ذکر دے چانن اندر دم دم گزرے
دل بدوش نوں انج رشناؤ میرے آقا

امیدیاں دے دیوے بال کے بیٹھاواں میں
میرے سارے روگ مٹاؤ میرے آقا

لوکی آہندے تیرا جذبہ اج وی کچّا
اس جذبے نوں امر بناؤ میرے آقا

جیٹری تھان تے قدم مبارک آپ نے رکھے
 مینوں اُس دی دید کراؤ میرے آقا

سُردی بلدی میرے دل دی دھرتی اُتے
 رحمت دا ہن مینہ ورساؤ میرے آقا

اس دنیا دی دھپ دے نال میں سُکدا جاواں
 میرے تے بھاگ جگاؤ میرے آقا

اپنیاں دسیاں راہواں اُتے اینوں پا کے
 بچی دی ہر تھوڑ مکاؤ میرے آقا

لکھدا رہاں میں نعت مقالے جی کردا اے
نکدا رہاں اُس نور دے ہالے جی کردا اے

میرے پیار دا مرکز محور گنبد خضریٰ
گھمدا رہاں میں آل دوالے جی کردا اے

جنھاں دیاں جنت توں وی اُچیاں شاناں
دیکھاں میں اوہ شہر نرالے جی کردا اے

تھاڈے ناں دی تسبیح کردا عمر گزاراں
اک اک ساہ انج کراں حوالے جی کردا اے

آپ نے آکے جیڑا سورج روشن کیتا
اُس دے پھیلن ہوو اجالے جی کردا اے

حشر دیاڑے آپ دے ہتھوں کوثر والے
بھر بھر سانوں ملن پیالے جی کردا اے

فر اسلام دا غلبہ ہووے سارے جگ تے
پُٹھے پے جان کفر دے چالے جی کردا اے

ڈکوڈو لے کھاوے جدوی میری بیٹری
آپ دی رحمت آن سنبھالے جی کردا اے

مینوں سد لوڈ میرے آقا پاک دوارے
دیکھاں منظر دیکھن والے جی کردا اے

لٹاندے خدا رحمت نبیؐ دے شہر جا دیکھو
ملے گی پیار دی دولت نبیؐ دے شہر جا دیکھو

رہائی غم توں جے چاؤ دوارے آپ دے جاؤ
جے پانی ایں تساں راحت نبیؐ دے شہر جا دیکھو

فدائی او جے اوہناں دے تے فرکیوں دور بیٹھے او
جے تکنی اے تساں جنت نبیؐ دے شہر جا دیکھو

کراؤ دید روضے دی تیس اپنی نگاہواں نوں
نکل جاوے گی ہر حسرت نبیؐ دے شہر جا دیکھو

تساں نے پیار دے بے شک بڑے ہی رنگ دیکھے نیں
ہے اوتھوں دی جدارنگت نبیؐ دے شہر جا دیکھو

وفاواں دی اداواں دی سخاواں دی جیاداں دی
ہواواں وچ ملے نکمت نبی دے شہر جا دیکھو

اوہ جنت دانگینہ اے اوہ سبحناں دہ مدینہ اے
جے بن جادے کوئی صورت نبی دے شہر جا دیکھو

سنہری جالیاں چم کے پکارو یا رسول اللہ
بدلتی دل دی جے حالت تہی دے شہر جا دیکھو

مے آقائے مدنی نے تہاں توں جے بلایا اے
سنوارو فرتیں قسمت نبی دے شہر جا دیکھو

ہدایت دی دعا منگاں
شفاعت دی ردا منگاں

کرم دا باب کھل جائے
میں ایہو ی سدا منگاں

حضر الہی میں مدینے دا
سفر خیر الوری منگاں

کراں میں ذکر تھاڈا ای
فقط تہاڈی رضا منگاں

نہ چاہواں ہور شے کوئی
شنائے مصطفیٰ منگاں

نکلم دا شعور آکھے
ڈراں نہ بر ملا منگاں

محبت کھلی والے دی
میں پہلے توں سوا منگاں

اوہ دامن بھر کے جد دیندے
میں دسو کیوں، ذرا منگاں

میں نجی اپنے آقا توں
مدینے دی ہوا منگاں

خداوتوں پکار آوے پڑھو صِلِ علی سارے
دل و جان نوں قرار آوے پڑھو صِلِ علی سارے

کلی دل دی کھڑے گی جد مدینے دی ہوا آئی
خزاں جاوے بہار آوے پڑھو صِلِ علی سارے

جدوں میرے لبوں ناں ادا ہووے محمد دا
بڑا سوہنے نوں پیار آوے پڑھو صِلِ علی سارے

پیاسے آل اسیں سب دید دے، طیبہ چلو چلیے
طبیعت وچ نکھار آوے پڑھو صِلِ علی سارے

اساڈا تے سہارا نہیں شفیع المذنبیں آقا
شفاعت دی پھہار آوے پڑھو صِلِ علی سارے

معطر روح ہوندی اے منور دل دی ہووے گا
طبع وچ انکسار آوے پڑھو صلی علی سارے

پلوے جھاتی مرے ولیں مری دنیا بدل جاوے
مرے تے برگ و بار آوے پڑھو صلی علی سارے

دلاں دے سبھ ویرانے اوہ بہاراں وچ بدل دیون
کرم ہووے نکھار آوے پڑھو صلی علی سارے

محمد اک وظیفہ اے گنگاراں دے ہوٹھاں تے
بڑا بے اختیار آوے پڑھو صلی علی سارے

دین بہاراں خشبو جیویں پُھل پتیاں گلزاراں نوں
یاد نبی دی چان بنخشے انج ای سوچ وچاراں نوں

رہندی حاجت دارو دی تے نہ ای لوڑ طیبیاں دی
سارے عیب اوہ کدھ دیندے نیں دیکھن جد بیماراں نوں

دل دی کالک دھونی جتھاں پلا آپ دا پھڑدے نیں
جتھاں وچ بدلاندے اپنے متھے لکھیاں ہاراں نوں

بے عملی دا برپا سے ای بڑھ پیا چڑھدا جاندا اے
جہات کرم دی پا کے آقا روکو اس دے واراں نوں

بُھل کے آپ دا سوہنا اُسوہ بھیڑی حالت ہو گئی اے
سیتل سیتل جذبے نیں تے زنگ لگے تلواراں نوں

گمراہی دے دھوئیں ساڈا مندا حال چہ کیتا اے
جھات بدایت والی پاکے لاهو و تیز بخاراں نوں

ٹھنڈی دا دے بُلّھے گھلو آقا پاک مدینے چوں
راحت بخش جیہڑے آکے غم خواراں لاچاراں نوں

جاگو میٹی دی حالت وچ آپ دی ساری اُمت اے
آپ دے پیار دی دولت جیہڑے لبھدی اے دستاراں نوں

آپ دا اُسوہ ہووے محور ساڈیاں سوچاں فکراں دا
سوہنی سوچ دا چانن بخشو ہن ساڈے کرداراں نوں

مری دنیا بدل جاوے عنایت آپ دی ہووے
کرم دا باب کھل جاوے سخاوت آپ دی ہووے

مری بگڑی بنے گی فر مرے آقا مرے مولا
مرے قلب و نظر اُتے حکومت آپ دی ہووے

مدینے دی طرف میرا سفینہ چل پوے آقا
چُگیاں میں پھلِ محبت دے اجازت آپ دی ہووے

میں خوش خلقی دے پُجلاں تھیں بھراں دنیا دے دامنوں
زباں شیریں ایہہ تند ہوندی ہدایت آپ دی ہووے

مری دنیا مری غیبی سنور جاوے مرے آقا
روے نہ خوف باقی جے شفاعت آپ دی ہووے

مقدر ساتھ جے دیون فقر دی پاواں دولت
ایہہ خواہش توڑ چڑھدی جے اطاعت آپ دی ہووے

مبارک قول تہاڈے نیں مرے رہبر مرے ہادی
کرن ایہہ رہنمائی جے محبت آپ دی ہووے

دروہ آکھاں سلام آکھاں ددود آکھاں سلام آکھاں
ونے رایتیں میں ایہہ چاہواں زیارت آپ دی ہووے

ہمک اٹھدی اے روح نجی جیدوں میں نعت کسناواں
ایہہ حالت ہواں جاندی اے جے چاہت آپ دی ہووے

ساڈے لئی انمول سہارا آپ دا پیارا ناں
جیہدی رحمت برکت دے نال دسدے شہر گراں

میں وی آکھاں سبھ لوکاں توں میرے چنگے لیکھ
وچ مدینے مل جاوے جے مینوں دی کجھ تھاں

میرے دکھاں درداں دا اے مرہم تہاڈے کول
میرے اُتے کر دیو تیں پیار دی سنگھنی چھاں

اج دنیا وچ کئی نظریئے ودھ ودھ رولا پان
آپ دے اُسوہ پاک دے صدقے سبھ نوں مات دیاں

تہاڈے ناں دا کراں وظیفہ دن ہموے یا رات
تہاڈی سک دے موتیاں نال میں دامن نت بھراں

تھاڑیاں یاداں دیوں آقا میرے دل نوں چین
تھانوں چھڈ کے میرے آقا ہور میں کہتے جاں

تھاڈا پیار سہارا لیتے دواں سمندر چیر
میں کیوں ڈب دی بیٹری وانگوں ڈکو ڈولے کھاں

پیٹ تے پتھر بنھ کے میرے آقا محنت کیتی
میں اینوں فرعار کیوں سمجھاں دستو کیوں شرماں

آپ دی آقا رحمت میری نت ودھاوے آس
وچ ندامت ڈب جاواں جد گلے جھات میں پاں

میرے آقا لانے سبھ دے آکے پار سینے
میل دلاں چوں دور چہ کیتا روشن ہو گئے سینے

پتھراں تیک شہادت دتی آپ دا پڑھ کے کلمہ
اوگن ہار دلاں دے وچوں نکلے نہ پر کینے

اس جیون دا بھیت نہ کوئی اوہلے رکھیا اوہناں
دس گئے اپنے عملاں تائیں سانوں آپ قرینے

چانن سارے جگ دا چتھے رب دی رحمت چتھے
آؤ سارے دل کے چلئے او سے پاک مدینے

روضے دے دل مونہہ ہن کر کے پایئے علم خزانہ
دین دے روشن حرف چا پڑھیے رہیے نہ بے دینے

سچ پرکھن حق آکھن داہن بستے چارہ کریئے
حق سچ دی ہمن راہ تے چلیے بنیے دانے بینے

اپنے عملاں وچ دسائیے اُسوہ پاک نبی دا
چمک رہیا اے صدیاں توں جواج دی وانگ نیگنے

اوہ راہواں نے خوشبو بھریاں ونڈن اج دی مہکاں
جھٹاں دیاں ہواواں چمچے آپ دے پاک پسینے

ایہناں اُتے چل کے سانوں منزل لبھنی بنجی
آپ دے قول مبارک نیں سبھ سچائی دے زینے

جٹھاں نے حضور دا ظہور دیکھیا
نشے وچ اوہناں نوں میں چور دیکھیا

نیڑے ہوئے جیڑے اک واری آپ دے
اوہناں نوں نہ فرکدی دور دیکھیا

آپ دی غلامی دا لڑ جٹھاں پھڑیا
مکھڑے تے اوہناں دے سرور دیکھیا

سبھ پاسے گول دتی پیار والی چاننی
کرددھ والا شیشہ ہوندا چور دیکھیا

پیار جٹھاں آپ داسی دل وچ پایا
اوہناں نوں ولاندیاں میں حور دیکھیا

نودی پیر چمڈے، نیر آن کے حضور ہے
تیاں تے ملدے کافور ویکھیا

اپنے مٹے اتے بتاں دے آپ نوں
توڑ دیاں ہتھیں میں انگور ویکھیا

روشنی نوں ویکھ کے جیڑے اکھن نوٹدے
عقلاں چہ اوہناں دی فتور ویکھیا

ا-ہو رکھ نجی پھلیا تے پھلیا
جیدے تے محبتاں دا بور ویکھیا

اوہ سوہنا اے اوہدی نکت سوہنی اے
جیدے دل وچ آپ دی اُفت چوکی اے

جتنے نسبت ناں مدینے رکھتے
اوہ بھکھا اے اوہ
یا نہیں
یا جھول ناں اے
یک
یا

جہاں تکیا آپ دے روئے انور نوں
اوہناں اُتے کیف جھیا اک طاری لے

کل تک جنھوں یثرب سارے کندے سن
پیار شفا دا او تھے چشمہ جاری اے

کوئیں نہ کریئے آقا مان شفاعت دا
ساڈے عیب تے ڈھکدی آپ دی کلی اے

آپ دا اُمتی بن کے عزماں پایاں نہیں
بجھی اپنے بچتاں اُتے راضی لے

ۛ

ۛ

اپنے آپ
ۛ

فضا بدلی نصیبیاں دی اجالا ہو گیا گھر گھر
مرے آقا دے آیاں سبھ سہانے ہو گئے منظر

تھلاں دے وانگ دنیا سی کتے سایہ نہ لہدا سی
پناہواں آپ نے دتیاں تیں سبھ دے بنے ناصر

زمانے تے تہاں کیتی جدوں برسات رحمت دی
دلاں نے پالئی راحت تے ہوئے خوش نمائتور

خدانے آپ نوں آقا بڑے انعام دتے نیں
تیں رحمت جہاناں دی تہاں نوں مل گئی کوثر

تیں محمود ٹھہرے او تیں مقبول ٹھہرے او
تہاں جو آکھیا کرنا مرے مولا اوہو آخر

گزاراں گہ جاتی ہیں سدا سیرت دے سائے وچ
روے گا آپ دا اُسوہ مے دل نوں سدا ازبر

کرم دا جے پوے چھٹا مرے کھوئے نصیبیاں تے
زیارت پالواں میں وی مرے آقا مرے رہبر

قرار اوہو ای پاندے نیں جیڑے بردے نے آقا دے
کماندے نیں ابد توڑی زمانے وچ سخی سرور

حرا دے غار چوں پھٹیاں جدوں نوری شعاواں تے
منور ہو گئے ذرے جویں انجم جویں اختر

دل وچ تاہنگ اے ویکھاں جا کے اوہ دربارِ مثالی
منگدیاں جتھوں روپ بہاراں اوہ گلزارِ مثالی

جھولیاں بھر بھر دیو و سبھ نوں خالی کسے نہ موڑو
آپ دے آقا و دُن دا وی ہے معیارِ مثالی

ذکرِ محبت آپ دا ہووے کھلر جادوں مہکاں
ایہہ کیفیت پیدا کرد آپ دا پیارِ مثالی

جدوی سَد دکھیاں ماری جوشِ اچ رجست
جگ وچ ڈھٹا آپ جیہ نہ کوئی غمِ خوارِ مثالی

اپنی جان دے دشمن نوں پئے آپ دھاواں دیندے
ایسراں ہوندا کسے نہ تکیا ایہہ کردارِ مثالی

میں تہاڑی توصیف کیہ لکھاں میں عاجز میں قہر
تہاڑا شان جہان کولوں بے سرکار مثالی

نال صحابہ کیتیاں آپ نے جیٹریاں گلاں باتاں
ساڈے لئی اے نور ہدایت اوہ گفتار مثالی

جھٹھے جھٹھے میرے آقا قدم مبارک رکھے
اوہ رستے نیں روشن سارے اوہ بازار مثالی

بھہ خوشبوئیاں وچوں بنجی اس دی شان اے دکھری
میرے آقا جیٹری ونڈی اوہ مہکار مثالی

مینوں اپنی جان توں ودھ کے پیارا آپ دا ناں
میرے لئی اے تاج شفاعت سوہنا آپ دا ناں

آپ دے سوہنے ناں دا صدقہ دھوتے جاندے عیب
ہر یا سکے پترال تائیں کر دا آپ دا ناں

میری اکھ نوں ٹھنڈ پچا دے میرے دل نوں چین
میری کھوٹی قسمت دے لئی تارا آپ دا ناں

آپ دا کیتا سوہنے رب نے ایسراں اچا شان
کھلے پاک اچ اپنے ناں نال لکھیا آپ دا ناں

جو ٹھان اُتے آگئے میرے صلی اللہ دے بول
اوگن ہارے کتاں جدوی سُنیا آپ دا ناں

اودوں دے اہی پھل نکھرے نیں ہکی اے ہر ڈال
جہ دا ایہناں سکھ لیا اے لینا آپ دا ناں

ایسے ناں تھیں بلیا سمجھ نوں سچائی دا نور
چمکاں مار دا ہر رستے تے ڈٹھا آپ دا ناں

آپ نوں بختے سوہنے رب نے سارے سوہنے رنگ
آپ مقرر آپ منزل طلبہ آپ دا ناں

ممکاں دہندے اوہو جگ تے نجی پھلاں دانگ
نال عقیدت جنھاں ایسے چمیا آپ دا ناں

میں پڑھیا دج نصاب آقا
 کچھ آپ دا عین کتاب آقا

جیہڑے رب نے آپ نوں بخشے نیں
 سبھ سوہنے ادھ القاب آقا

بُت توڑے رنگاں نسل دے
 اک کیتا آن جناب آقا

جد نئے ہا سے یاد آندے
 فر اگدے پیار گلاب آقا

کھوہ کھارے مٹھے جس کیتے
 ادھ آپ دا پاک نصاب آقا

پہی دل نوں راحت دیندی اے
ہے تہاڈی یاد ثواب آقا

تساں مینوں دُرتے سہیا اے
ایہہ دیکھاں سوہنا خواب آقا

اس منگتے دا دل شاد کرد
کھلے رحمت والا باب آقا

پیا لئے دی چاہ کردا اے
دل بچھی دا بے تاب آقا

اپنی ہی ذات توں سی ایہہ انجان روشنی
آئے حضور پا گئی عرفان روشنی

دِتا دلائل نوں آپ دی رحمت نیں حوصلہ
تھاڈے ای دُر توں پا گئے انسان روشنی

کھولے حضور آپ نے بوجے شعور دے
ساڈے لئی نیں آپ دے فرمان روشنی

آئے تیں شگفتگی ماحول نوں ملی
کیتے نیں ساڈے واسطے سامان روشنی

جیہڑا دریچہ کھولیا رحمت دا آپ نے
رکھنا پیا اے اوکس دا عنوان روشنی

آقا نے جد ایہہ اگیا میرے غیب نیں
 بچھو نہ کیوں ہوتی سی حیران روشنی

دیکھو حضور آن کے اُمت دی بے بسی
 مٹھدی اے نور آپ توں بے جان روشنی

نہل کے اہیں آن بھنگدے سا ارشاد آپ دا
 اُسوہ میرا تے دوسرا قرآن روشنی

بجھی مرے حضور دا ایہہ وی ہے معجزہ
 ودھدی پئی اے آپ دی ہر آن روشنی

روح نوں نکھار بخشدا روضہ حضور دا
دل نوں قرار بخشدا روضہ حضور دا

ملدی اے اوتھے پہنچ کے جہاں نوں تازگی
خوشیاں ہزار بخشدا روضہ حضور دا

نوری فرشتے منگ دے مڑ مڑ کے حاضری
کیا وقار بخشدا روضہ حضور دا

کردا اے پیش ہر کوئی ڈالی درود دی
چاہت دے ہار بخشدا روضہ حضور دا

منگدا اے جیہڑا پہنچ کے اوتھے شہنشاہاں
اُس نوں حصار بخشدا روضہ حضور دا

قربت نصیب ہووندی جس تئیں حضور دی
دل نوں اود تار بخشدا روضہ حضور دا

سورج دی جھولی پاوندا رشناں دی خیراے
اس نوں نگار بخشدا روضہ حضور دا

ہو کے بے حال جیہڑا وی چمدا اے جالیاں
اُس نوں بہار بخشدا روضہ حضور دا

رکھدا اے تانہنگ جیہڑا وی ہوون زبانتاں
اوہنوں ای پیار بخشدا روضہ حضور دا

آپ دی رحمت میرے آقا دیوے گھر گھر دستک
جھٹے دل دی باری کھولی پیچھے اوہنوں ٹھنڈک

جیہڑے آپ دے بردے اوہ نہ غیرتے دُرتے جانے
تجکن جے اوہ غیراں دے دل ایہ اوہناں دی ہتک

بچاں جالی روضے والی سینے ٹھنڈاں پاواں
ایں نمانے تائیں آقا سدو گے تیں کد تیک

آپ دی اکفت چاہواں میں تے جاں توں پیارے آقا
دنیا والی دولت میقتوں دور ای رکھو بے شک

جہات کرم دی پاؤ آقا ہن تے اس دے اُتے
سہ میں سکدا ہور جدائی دل میرا اے بالک

زندہ کیتیاں آپ نے آن کے سبھ قدراں انسانی
اُچے ہو گئے لوک اوہ جیڑے بیٹھے آپ دی بیٹھک

دنیا دے سلطان میں سارے آپ دے دردے منگتے
غزنی دالمحمد اے بھاویں ہندوستان دا ایہک

آپ دے پیار دی مثل نہ بے میرے آقا مدنی
ساری دنیا مل جاوے تے فیر نہیں اسدا پاسک

اوس براق نوں شاناں ملیاں جس تے بیٹھے آقا
اسماناں بسر نیویں کیتے کھول کے اپنے پھانک

طالب آں مغفرت دا خیر الانام آقا
 پاوے قرار دل دا تہاڈا غلام آقا

ہر اک دی رہبری جو کردا روے ہمیشہ
 دنیا نوں بخشیا اے جنت نظام آقا

جھولی مری بھرو ہن رحمت دا خیر پاکے
 ہو یا اے فیض تہاڈا ہر پاسے عام آقا

گلشن مرے تے ہووے اپنی کرم دی بارش
 پیندا رواں ہمیشہ راحت دے جام آقا

مقصد اے زندگی دا روضے دی دید ہووے
 بیٹھا واں کر کے میں وی ایہہ التزام آقا

نکھرے صبا دے تیور سنورے فضا دے منظر
تھاڑے ای آیاں ہوتے سبھ خوش خرام آقا

لفظاں دے وچ شکوہ اے انداز وی شگفتہ
دنیا دلاں دی بدلے تھاڑا کلام آقا

اوہ حرف معتبر نیں سانوں عطا جو کیتے
کرنی اے رہنمائی ادھنڈاں مدام آقا

فیر اپنے بختاں اُتے نجی وی ہووے نازاں
قدماں چہ تھاں جے دیون میرے امام آقا

آپ آئے تے میرے آقا رحمت دا پھل کھڑیا
 شرک ہنیرا دور چا ہو یا وحدت دا پھل کھڑیا

با اداں نوں یلیاں تھاواں آپ دی بیٹھک اندر
 با اداں نے راحت پائی چاہت دا پھل کھڑیا

آپ دے ناں دا کلمہ پڑھدے بھاویں ماراں کھانے
 عشق بلالی بوٹے اُتے اُفت دا پھل کھڑیا

صدق صفا دیاں مہکاں وڈیاں آپ نے دنیا اُتے
 اُچیاں پُچیاں شاماں والا بعثت دا پھل کھڑیا

آپ دے خدمت گاراں اپنے سکیاں توں چھڈ دتا
 آپ دی صحبت لیکھ چا بدے شفقت دا پھل کھڑیا

دنیا سی اک تپدا صحرا آپ نے کرم کمائے
گلشن گلشن بدلتا والا سیرت دا پھل کھڑیا

بینوں فخر محمد عربی میسر آقا مولا
آپ دا دامن پھڑپھڑا میری قسمت دا پھل کھڑیا

آپ دے پیدا ہوون تے رب پتر سبھ نوں دتے
عرش فرش تے جشن منایا عظمت دا پھل کھڑیا

توں وی چمک کے نظرنا این سراوہدوں دا ای بختی
جد داتیرے دل وچ سوہنا مدحت دا پھل کھڑیا

آپ دے آیاں کھل گئے حلقے ظلم دیاں زنجیراں دے
آپ نے پائی جہات تے ہو گئے رنگ سوہنے تصویراں دے

آپ دا سوہنا اُسوہ آقا میل دلاں دا دھوندا لے
دُور کرے ایہہ غم دلدر میرے جتنے دلگیراں دے

آپ تے اپنے نال صحابہ کر دے سوچ دپاراں سن
آپ تے اکھے من لیندے سن اپنے عام شیراں دے

آپ نے دیا سانوں آکے جیون کیوں کٹنا جے
حق دی خاطر پتھر کھلکے وارچہ سہ کے تیراں دے

آپ نے خیٹرا نور ہدایت جگ دے اُتے دُنڈیا لے
ہر پاسے نیں چرے اُج دی اوہدیاں ای تنویراں دے

آپ دی نظر سولی پاروں ملے حقیقت سنے لوں
آپ دے کرم دی بارش ہووے درشن کراں تعبیراں دے

آپ دے پاک لعاب دے اندر رب شفاواں رکھیاں سن
عجب کرشمے دیکھے دنیا اوس دیاں تاثیراں دے

آپ دی رحمت خاص دا سایہ ہووے دل دے بوٹے تے
ایہدے اُتے پھل پھل لگن آقا کچھ تدبیراں دے

آپ دے درتوں میرے آقا پیار سیٹھا آوے ہن
تے ہوئے بھاگ چہ جاگن نجی جئے فقیراں دے

جان اوہناں توں واراں جیڑے جاں توں ودھیں پلے
ناں جنھاں دا لے کے میں سبھ وگڑے کم سنوارے

آپ نے اپنی دانائی تھیں رو کے خون خرابے
ہول عمرے کر دتے کئی آپ نے فیصلے بھارے

رب دے گھر نوں پاک چہ کیتا توڑ دتے بت سارے
نفرت والے کنڈے ٹپک کے پیار دے پھل کھلاے

آپ دے حُسن دے جلوے آقا ہر تھاں نور پئے ونڈن
دھوڑاے آپ دے قدماں دی اسماناں دے تارے

میں ایہہ چاہواں میریاں چچاں کرن وظیفہ تہاڈا
میں بولاں تے آپ دا اُسوہ آقا جھلکاں مارے

ڈالی ڈالی پتہ پتہ آپ دی نعت اے پڑھ۔ دا
نال بھر دے سکے رکھ پئے روندے پاک دوارے

دل میرے دی مرضی آقا دیکھے اوہ اوہ تھاواں
آپ نے جتھے رہ کے اپنے گھڑیاں پل گزارے

اوہ صحرائے ٹیلے وی نیں سوہنے کرماں والے
جتھے رکیاں آن بہاراں اپنے دل چا ہارے

جنت توں وی سوہنی تھاں اوہ نام مدینہ جیدا
افن ملے تے نجی دیکھے اس دے روپ نطائے

منگنے توں پہلاں آقا بھر دیندے جھولیاں
آپ جیہا کوئی وی نہ سبھے گکھاں پھولیاں

دل تے زبان کیا مل کسے درود جدوں
انج لگا جوئیں کسے مشریاں گھولیاں

نالاں لے کے آپ دا جو ٹھلیاں نیں بیڑیاں
ہڑھ بھاویں کتنے آئے اوہ نہ کدی ڈولیاں

آپ دی غلامی دا جتھاں لڑ پھڑیا
اوبھناں نیں ای رحمتاں تھیں بھریاں نیں جھولیاں

مینوں دی بلاؤ ہن کرد چہ نوازشاں
باندے نیں نصیباں والے بن بن ٹولیاں

دِنے راتیں آقا تہاڈا ناں جیہڑے چپدے
اوہناں دیاں نیکیاں کتھے جان تولیاں

میرے اُتے کدوہن پیار دیاں بارشاں
مینوں وی سکھا دیو پیار دیاں بولیاں

من یا اوہناں تہاڈی ہر اک بات نوں
رکھیاں نیں دلاں دیاں چھناں اکھاں کھولیاں

پیار خوشبوداں ہون ساہواں وچ رچیاں
آکھاں جا سلام روئے نال بھولیاں

مرے دل وچ اے ناں تہاڈا جویں خوشبو گلاب اندر
سراپا آپ دا لکھیا خدا نے خود کتاب اندر

اجالے دی طلب جس نوں اوہ اُسوہ آپ دا دیکھے
ہمیشہ خود نوں پاوے گا اوہ رحمت دے سحاب اندر

جہالت دے نشاں سارے مڈھولے ہیٹھ پیراں دے
کیا سمجھناں دے سانویں ایہہ تہاں اپنے خطاب اندر

جبر دے سارے شعلے ای زمین اُتے سی آڈگے
قدم تہاڈا جدوں آیا مرے آقا رکاب اندر

مرے آقا دی سیرت حقیں جیٹھے وی پیار کر دے نیں
اوہناں دے نام محشر نوں کدوں او نے حساب اندر

محبت دا اخت دا سبق دتا تہاں آکے
ایہ دنیا آپ توں پہلاں سی نفرت دے عذاب اندر

نظر ہووے کرم دی ہن ملے راحت مرے دل نوں
نصیب اگر ن مرے آقا پھراں نہ اضطراب اندر

مرے جیون دیاں راہواں بڑا بے چین کیتا اے
حقیقت دا پتہ دوسو بھٹکنا واں میں خواب اندر

ترسا اے پیا نجی بلاوا ہن تے آ جاوے
عمر ساری گزر جاوے نہ دنیا دے سراب اندر

پیار نبی تھیں جیکر سالوں قبلہ سدھا کریتے
اُسوہ پاک نبی دا لے کے وانگ شناور تریئے

دعویٰ ای نہ پیار واکریتے نال دیل دی دیئے
اپنی وچ جیاتی آپ دی سیرت دا رنگ بھریئے

چاہت والا چنبہ کھڑکے ہووے دون سوایا
روشنے دے دل اڈ دی باتوں فی نیناں دیتے پریئے

فراج شہر مدینے دی گل چھڑ پئی محفل اندر
فراج اپنی بے دستی تے ہو کے ہاداں بھریئے

خوش بختاں وچ ساڈا نالواں غورے کد تک آوے
آقا ایہہ محرومی والا یک کدوں تک جریئے

آپ دے پیار دا بال کے دیوا پگ پگ ٹڑے جلیے
 تانگ اے ساڈے دل دی آقا وچ مدینے مریتے

جان توں ودھ کے پیاری رکھئے آپ دی سونہی سیرت
 لکھن ہوں بھادیں جاناں مسبہ قربان چہ کریتے

توڑ کے سارے بُت ہن سٹیے اپنے دل دے وچوں
 آپ دے درتوں چان لیے نھیریاں توں نہ ڈریتے

رُت آئی مڑ جج دی بنجی لوکی ٹردے جاندے
 اسیں پئے اُنچ ای محرومی دے پالیاں اندر ٹھریتے

میں تے منگاں ہر ویلے اوہ ٹھنڈیاں مدنی چھاواں
 سبھناں اُتے جنھاں دیاں ہوں لُطف عطاواں

میریاں اکھیاں تائیں آقا اپنا درشن بخشو
 دل جھلا پیا کیساں منگدا تھاتھوں پیار سخاواں

اوہو منظر ہولی ہولی سانوں نظر پئے آندے
 جنھاں دی دس پائی آپ نے بہہ کے وچ صحرّاواں

اللہ اللہ کریتے بے شک رب نہیں راضی ہوندا
 نال خدا دے لیئے نہ جد آپ دا پیارا ناواں

ساری عمر گزاراں اپنی آپ دی یاد اچ آقا
 موت دا وعدہ آوے تے میں آپ دی ہلفت پاواں

مینوں وی بن سد لوؤ آقا اپنے پاک دوارے
جیتے قدم تاسں سی رکھے میں چُجّاں اوہ تھاواں

آپ توں نور وی بھکیا منگدے اسماناں دے تارے
چن سورج وی چھٹالے کے منگدے پھرن ضیاواں

میرے دل وچ شوق عقیدت ٹھلاں پایاں آقا
ہر ویلے بس ایہو پاہواں نعت میں تہاؤی گاداں

منگدا نہیں جے بنجی تہاتھوں دنیا والی دولت
ایہنوں بس کچھ تھاں چہ بخشو اپنے وچ گاداں

آپ نے آقا جدوں دکھائے پھل نبوت والے
خوش بختیں نہیں جھولی پائے پھل اوہ دعوت والے

آپ دے سبھ صحابہ چمکن بیویں روشن تارے
آپ دانور ہدایت لے کے سوہنی عادت والے

آپ دے سانویں بیٹھ کے اوہناں آپ نوں رج جگیا
دل دیاں اکھیاں وچ دسلے پیاری صورت والے

تن سو تیرہ مومن مکھلے جوشن ایمانی لے کے
پھل ورسائے اوہناں اُتے رب نے نصرت والے

ساڈے اُتے انج حضوروں کرم دی بارش ہونی
ساڈے لئی جبار رب توں منگے پھل شفاعت والے

آپؐ دا ذکر کراں تے میری رہندی اے روح زندہ
ایسے لئی مکائے نیں میں پھل ایہہ مدحت والے

شامِ عمر دی ڈھل چلی اے پیارے مدنی آقا
اک داری تے بخش دیو و چا پھل زیارت والے

تحفہ ہار دروداں دا میں لے کے آیا آقا
میراتے سرمایہ ایہو پھلِ حقیقت والے

جنت توں ودھ طیبہ نگر می بخشی سوہنی لگدی
جتنے بہر کے ونڈے جانڈے پھل نیں رحمت والے

نال جھناں دے آپ دی نسبت مینوں سوہنے لگدے
آپ دے قدماں دے وچ آتے دے تارے لگدے

جھناں راہواں آتوں سوہنے کھلی والے لنگھے
مہکاں وٹد دے اج وی ویکھو اوہو رستے لگدے

ڈالی پاک دروداں والی جیڑے لے کے جانڈے
رب دی سو نہ بے سوہنے مینوں اوہ ہرکارے لگدے

وچ عزفات دے خیمہ میرا کس دن آف لگنا
اُنچ تے ہر ورہے ای سنیا او تھے خیمے لگدے

ہر مومن دے دل دی ٹہنی پتھرے وچ مدینے
بھاگاں والے اوہ نیں جھناں بہتہ نظارے لگدے

سارے حرف معطر ہو گئے جیڑے وی میں لکھے
نعتِ نبیؐ دے مینوں سارے جملے مکے لگدے

آس اُمید دے غنچے چٹکے خیرے دور پانتے
اپنے ولیں دودھ دے مینوں پیار سویرے لگدے

ایہو میرے دل دی تاہنگ اے ایہو جین دامتقد
آپ دے ہر تھاں دیکھاں آقا جھنڈے اُچے لگدے

اوہدے دل دی دستی نجی جنت توں دودھ سوہنی
جیدے دل وچ ذکرِ نبیؐ دے ہر دم بوٹے لگدے

اجازت ہے بخشو مرادوں میں پاواں
مسافر بناں تے مدینے میں جاواں

میں ذرّہ واں بھاویں چمکنا واں فروی
ہدایت دے سورج توں لے کے ضیاواں

ہے ایمان میرا کھواں بر ملا میں
وسیلہ اے بخشش دا تہاڈا ای ناواں

ہے تہاڈے تصور دا اعجاز آقا
سدا سوہنے منظر نظر دِج سجاواں

تعلیم اوہ تہاڈا تبسم اوہ تہاڈا
فخر کراں جد بڑا حظ اٹھاواں

بلاو دے جے مینوں کدے کول اپنے
حس منظران تھیں میں دل نوں لبھاواں

میں دنیا دی دولت نوں ٹھو کرتے رکھاں
فقیری نوں اپنا دھپونا بناواں

تساں عام کیتا زمانے تے جیہڑا
اخوت دا پیغام سبھ نوں سداواں

سعادت جے بخشو کرے ناز نجی
میں روجنے تے جاواں تے مڑ کے نہ آواں

سچائی نوں بھال رہے سن حق دے کچھ متوالے
آپ نے بخشے اوہناں تائیں آکے نور اجالے

اس دنیا نوں ہر اک نعمت آپ دے صدقے لہتی
رب ایہہ تحفے بخش والا آپ نے وندن والے

سبھ جھوٹے دستور مٹائے آپ نے دنیا اتوں
کیتے سوہنے قول مبارک ساڈے آن حوالے

بھائی چارہ عام چاکیتا شہر مدینے جا کے
پیار و سایا وچ دلاں دے پایا سوہنی چالے

اوہناں دی میں چاہت دیکھی دون سوائی ہوندی
آپ دے نال عقیدت رکھدے آپ دے جو متوالے

بھیڑ دلاں داکم جاندا جے آپ نوں رہبر مہیجے
سوہنے سوہنے منظر دہندے ہر دم آل دوالے

آپ آئے تے انساناں نے اپنی ذات پھجاتی
آپ دی چاہت دور چر کیتے سبھ دی مدح دے پالے

آپ نے آقا پھیلانے نین ہر تھاں نور سویرے
عالم عالم آپ دی رحمت ہر سو آپ دے ہالے

آپ نے آقا وحدت والا ایسا پھل کھڑایا
جیدی سبھ توں خوشبو سوہنی جیدے رنگ نرلے

مہرِ محبت آپ توں منگدے سارے غم دے مارے
غم دلدہ ساڈے دل دے دُور کرو چہ سارے

خوشیاں دا پیغام چہ گلتو طیبہ نگر می دتوں
ساڈی جھولی دے دچ پاؤ پھل کچھ پیارے پیارے

سبھ لوکاں دا رب دے تائیں آپ نے میل کرایا
آپ توں پہلاں پھر دے پئے سن لوکی مارے مارے

ورق ورق قرآن دا آقا آپ دی عظمت دے
آپ دیاں تعریفیاں کر دے ڈٹھے نہیں سبھ پارے

رات دے پچھلے پیر میں اٹھ کے یاد کراں جد تہانوں
سرگمی دا اک تارا بھر دا میرے نال ہنگامے

چٹنے اُبلے، پتھر بولے، چن ہویا دو ٹوٹے
مٹھتے کیتے کھوہ دلاں دے پہلے سن جو کھارے

نقناں دے میں بوٹے لاواں دل دے خون تھیں سنبھاں
آپ دی مہر محبت دے مال بن گئے ایہہ شہ پارے

خوشیاں دا پیغام نہیں آیا طیبہ نگری وٹوں
جانڈے رہے نہیں ہنحو میرے بن بن کے ہر کارے

رحمت دی برسات کروچہ کملی والے آقا
دھونا چاہوے بھجی وی ہن اپنے اوگن سارے

طے معراج مینوں وی مدینہ جے بنے منزل
زیارت پاواں جیکر تے سمجھو ہو گیا کامل

مخالف اے ہوا بھادیں میں ٹوراں گا سینے نوں
کراں گا میں جے کچھ ہمت قریب آوے گا فرسائل

حجازی دھوڑ لاواں گا عقیدت نال پکاں تے
بڑا ای چین پاواں گا ملے گا جد مرا حاصل

محبت دی تے دولت میں اوہو پاندے ای ڈٹے نہیں
نہ دل چوں پیار نوں کڈھن نہ ہوں جو کدے غافل

مدینے دی فضا دا اک عجب ایہہ معجزہ تیکیا
کہ اوتھے جا کے پتھر وی محبت دے ہوئے قائل

نہ اوہنوں خوف دوزخ دا جیہڑا آقا دا بردہ اے
روے اوہ شاد ہر ویلے نہ ہودے اوہ کدے بے دل

نگاہواں نوں دکھا دیوو سویرے زندگانی دے
کرو اس آس نوں پورا کرو آسان ایہ مشکل

کراں گا ناز قسمت تے مدینے شہر جاداں گا
بھلاں گا جام پاہت دے سجاواں گا جدوں محفل

دلاں دے گھیت نوں آقا ملن درخیزیاں اُس دم
مدینے توں نیں ٹر پئیدے کرم دے جس گھڑی بدل

آپ دے مجھے بول نیں آقا راحت دا پیغام
فیض جنھاں توں خلقت ساری لیندی پئی اے عام

عزت والے حرمت والے آپ دے سارے ناں
مسکھ دا چانن ونڈ دے پئے نیں صبح ہووے یا شام

آپ آئے تے نگتے ہو گئے جُسنے ٹھنڈے مٹار
آپ آئے تے بھ نے پایا آقا چین آرام

سبھ دیاں خیراں چاہوں والے میرے نیں لج پال
ہر بندے تے میرے آقا آپ دے نیں اکرام

آپ نے آکے اس دنیا دی بدلی اے تقدیر
آپ دے روپ اچ رب تعالیٰ نے بخشیا خوب انعام

اس دنیا لئی رحمت آقا آپ دے سبھ اوصاف
اس دنیا لئی پیار و طیفہ آپ دا سوہنا نام

آپ دی سنت اُتے چلنا بن جاوے معمول
اُس دی برکت دور کرے گی سارے ای آلام

آپ دی رحمت سبھ دے اُتے ویکھی نہیں تفریق
آپ دی رحمت سبھناں اُتے رہنی انج مدام

آپ دے اُسوہ پاک توں آقا جیہڑا بندہ دور
نجھی دا ایمان اے پکا ابدی اُلفت خام

مرے دل نوں قرار آوے سلام اکھاں درود اکھاں
 حیاتی وچ نکھار آوے سلام اکھاں درود اکھاں

شفا بخشو، ضیا بخشو، دلاں دے عیب دھو دیو
 ہدایت دی پھہار آوے سلام اکھاں درود اکھاں

دروداں دے بدوں تحفے کراں میں پیش آقا نوں
 شفاعت دی پکار آوے سلام اکھاں درود اکھاں

نظر وچ میں سموداں گا نظارے سہر گنبد دے
 پیار آوے بہار آوے سلام اکھاں درود اکھاں

تری بخشش پتے منگدے نیں ملائک آسماناں تے
 آواز ایہہ پروقار آوے سلام اکھاں درود اکھاں

میں دولت عجز دی پائی ایہ تہاڑی خاص رحمت اے
طبع وچ انکسار آوے سلام اکھاں درود اکھاں

کراں سک دی جدوں ڈالی ادب تھیں پیش آقا نوں
مرے مولا نوں پیار آوے سلام اکھاں درود اکھاں

دلاں نوں چین دیندی اے جیٹری آکے مدینے چوں
ہوا اوہ مہکبار آوے سلام اکھاں درود اکھاں

ادب دے سبھ تقاضے میں کراں پورے مرے آقا
محبت دا شعار آوے سلام اکھاں درود اکھاں

آپ دے آیاں میرے آقا سوہنے موسم ہوتے
آپ نے نور ہدایت دیندیا روشن عالم ہوتے

آپ دی نظر سولی پاروں دلاں دی دنیا بدلی
آپ دے تکیاں کھنگر جتنے پل وچ ریشم ہوتے

آپ دارنگ ای غالب آیا سبھ رنگاں دے اُتے
سبھ نبیاں دے میرے آقا آپ ای خاتم ہوتے

آپ نے دتی نویں جاتی مویاں مکیاں تائیں
آپ دا اکھا منن والے سبھ توں اکرم ہوتے

آپ دا دیکھیا ورتا راتے آپ دے جانی دشمن
ایںیاں سبھ کرتوتاں اُتے آپے نام ہوتے

کُفر مٹایا دنیا اُتوں آپ نے ماحی بن کے
اُمّی بن کے جگ وچ آئے آپ معلّم ہوئے

وچ مدینے رہ کے ویکھن جنگ دے منظر سانوں
ایہہ توفیقاً اوہناں نوں جو آپ دے خادم ہوئے

میرے آقا سبھ دیاں ایسراں بدلیاں نیں تاثیراں
ملک عرب دے دڑے چکے اختر انجم ہوئے

اوہا اہی ایمان مکمل میں تے نجمی جاناں
آپ دی چاہت جمدے دل وچ سبھ تھیں حکم ہوئے

نظارے سی عجب جیڑے دکھائے آپ نے آقا
ہنیرے کفر دے سارے ہٹائے آپ نے آقا

کدوں آدن حباباں وچ کرم جو آپ نے کیتے
دلاں دے شرافت تھیں سبائے آپ نے آقا

معطر کر دے روح نوں وظیفہ آپ دے ناں دا
مری بخشش دے کئی بہانے بنائے آپ نے آقا

بلالی بانگ سن کے پیئے فرشتے مست ہوندے نیں
غلاماں نوں ایہہ رُتبے دی دوائے آپ نے آقا

زماں دی بھلائی میں سدا چاہواں کہ مینوں وی
ایہہ منگن دے سلیقے سبھ سکھائے آپ نے آقا

سوائی ساری دنیا اے تیں گل دے سہارے او
سخاوت دے ایہہ بدّل دی دسائے آپ نے آقا

محبت دے سلیقے دی اخوت دے طریقے دی
زہے قسمت کہ اُمت نوں سکھائے آپ نے آقا

ایہہ نتھنے سبھ سخاوت دے، شفاعت دے شریعت دے
ایہہ ساڈے واسطے رب توں ائی پائے آپ نے آقا

پئے سی سبھ دی عقلیں تے جیڑے پر دے جہالت دے
ہدایت دی ضیاء دے کے اُٹھائے آپ نے آقا

حسن سراپا آپ دا ہووے رج رج دیکھن اکھاں
قسمت جیکر ساتھ دوے تے دید دا شربت چکھاں

آپ دے پیار دا کھڑیا بوٹا کدے دی نہ کلاوے
ذکر دا ایسوں پانی دیواں ہر دم سانہ کے رکھاں

آپ دی رحمت برکت دے نال سارے منظر سوہنے
اس دھرتی توں عرشاں توڑیں آپ دیاں نیں دکھاں

میرے آقا سوہنے دا جو چھڈے — پاک دوار
اس دنیا وچ رُل جاندا اے اوہ تے وانگوں لکھاں

مدنی شہر دا کوئی جے آکے مینوں حال سناوے
کول بٹھاواں اوہناں اپنے اوہدے مونہ ول نکاں

گھل دیو دہن کوئی سینہ پڑا کھیاں تاڑے لگیاں
بختاں بیٹھا میں ای پچھے لوک تے جانڈے لکھتاں

حشر دیاڑے دیکھن والا ہوتا اے اوہ منظر
میرے جہیاں دیاں احمد مبرور جدوں کرن گے پکھتاں

مردہ دلاں نوں آپ ای دیندے نیں زندگی
باندے نیں نیم جان تے پاندے نیں تارگی

سایہ فگن اے آپ دی رحمت جہان تے
میرے حضور آپ نیں دنیا لئی روشنی

آئے تیں تے صبح دا آغاز ہو گیا
بخشتی تیاں ای آن کے سانوں ایہہ آگہی

آکے جدوں حضور دی رحمت نے ڈھانپیا
وگڑے نصیب بن گئے لوکاں دے اُس گھڑی

منگیاں دعاواں آپ نے دشمن دے واسطے
خاصہ سی ایہہ تے آپ دا رحمت سی آپ دی

دنیا دی ہو کے رہ گئی اُمت جناب دی
اُسوہ بُجلا کے آپ دا پھر دی اے بھنگدی

اپنا خدا بنا کے جو دولت نوں پو جدے
آتے گی راس کس طراں اوہناں نوں راستی

سینہ فگار کر گئے دنیا دے حادثے
برہ اے شہاڈا دکھا منگدا اے آشتی

رکھدا اے تانہنگ دل مرا آقا ہزار دی
جھولی چہ میہری پا دیو طیبہ دی دکشی

خوشبو دا سلسلہ اے بعثت حضور دی
منزل دا راستا اے سیرت حضور دی

اک چشمہ اتقا دا دنیا دے واسطے
پھیلی جو وچ فضا اے نکمت حضور دی

رکھدے شعور جیڑے رکھدے یقین ادہ
رحمت دی اک ردا اے سنت حضور دی

دیندی قرار جیٹری لاہندی بخار اے
ادہ پیار دی ہوا اے اُلفت حضور دی

راحت دلاں لئی تے جاناں لئی شفا
روحاں لئی غذا اے چاہت حضور دی

بستر اے بوریاتے کھانا اے نان جو
ایہ فقرتے غنا اے عادت حضور دی

دل نوں جدوں ستاون دنیا دے حادثے
دیندی فرحوصلہ اے رحمت حضور دی

اک بے مثال ذالہ اے شہکار بے نظیر
اک نور اے صبا اے صورت حضور دی

دیندی اے چین دل لوں بس نعت مصطفیٰ
میرے لئی شفا اے مدحت حضور دی

منزل ہے کہ پانی اسے توں رہبروں نہ چھڑیں
نبیاں دے سردار مجھُ سرورِ نوں نہ چھڑیں

منظرِ پاک مدینے داتوں اکھیاں وچ وسادیں
آخر دم تک فراس سوہنے منظرِ نوں نہ چھڑیں

سوہنا اُسوہ کول اسے تیرے ایدہی خوشبو تائیں
اپنے دل نوں مکائیں ایس عنبرِ نوں نہ چھڑیں

پاک نبی دی یاد ہمیشہ اپنے دل وچ رکھیں
دورِ غماں توں رہنا تے اس لشکرِ نوں نہ چھڑیں

ہر شے اپنے محور دے ای گھمدی چار چغیرنے
تیرا محور روضہ انورِ محورِ نوں نہ چھڑیں

جے پینے ای جامِ محبت جے پانی اے اُلفت
ہر شے چھڈ دیں رحمت دے اس پیکر نوں نہ چھڈیں

جیکر اپنے گلشن دی توں چاہنا ایں شادابی
طاہر، اظہر خلق دے مالکِ مظهر نوں نہ چھڈیں

طیبہ دے بازار نیں سوہنے سوہنیاں اوبدیاں گلیاں
اوتھوں نورِ ہدایت ملدا اُس دُور نوں نہ چھڈیں

ہر بہتر توں بہتر بن کے اس دنیا تے آئے
دل دے وہج و سائیں نجی بہتر نوں نہ چھڈیں

کرا کے دید روئے دی مکاؤ بے قراری نوں
میں لاواں نال سینے دے تے چاں جالی پاری نوں

کرم دی جہات چہ پاؤ مرے آقا مرے مولا
بڑی اے لوڑ رحمت دی مرے دل دی کیاری نوں

غنایت آپ دی سمجھاں ہدایت آپ دی جاناں
سیلقہ نعت آکھن دا جے افندا اے لکھاری نوں

گھڑی معراج دی آئی مرے محبوب نوں لے آ
سجا کے عرش مولانا نے حکم کیتا سواری نوں

مرے آقا نوں بھاندی سی چلیی وی کریمی وی
کیا سانوں وی تھاں دیو و طبع و چ انکساری نوں

جو سر یا اے مرے کولوں ادب تھیں پیش کرنا واں
دود قدماں چہ تھاں آقا مری چاہت دی کھاری نوں

نبی جی پیار تھاڈا ای اصل وچ روح مومن دی
عطا ایہہ کہ دیو آقا مری جندری وچاری نوں

کویں لفظاں چہ آدے گی حقیقت اس محبت دی
لہا کے پوش جس اپنا نبھایا اپنی یاری نوں

سخاوت دے عجب دیکھے نظارے وچ مدینے دے
کہ سوچاں توں سوا ملیا ہے اتھے ہر بھکاری نوں

سنبھالے نیم جاناں نوں مرے آقا دی رحمت ای
دوے قوت ایماناں نوں مرے آقا دی سنت ای

مرے آقا خلائی نوں حقیقت دا سبق دتا —
کرے سایہ زمانے تے مرے آقا دی شفقت ای

صداقت دے دیانت دے شرافت دے نشاں جتھے
نظر آون چمک اٹھدی مرے آقا دی صورت ای

فقط اس نور دا پرتو زمانے نوں کرے روشن
جہالت دور کر دی اے مرے آقا دی سیرت ای

بڑے ای بختاں والے نہیں جھپڑے دیدار کر دے نہیں
نرالا شان رکھدی اے مرے آقا دی جنت ای

اوہڑا ایمان کامل اے اوہدی ای راہ سدی اے
 سیٹی اے جیدے دل نے مرے آقا دی چاہت ای

گناہواں دے سمندر وچ پئے لوکی رڑے جانڈے
 خدا دے قہر نوں روکے مرے آقا دی برکت ای

تڑپ اے بے قراری اے کہاں دیدار روضے دا
 دوے گی چین مینوں تے مرے آقا دی قربت ای

بہاراں دی کدوں صورت بھلا ویکھی زمانے نے
 دکھایا حسن ایہناں دا مرے آقا دی نکمت ای

سادے دستے اٹھے سن آپ دے آن توں پہلاں
لوگی گونگی تھتھے سن آپ دے آن توں پہلاں

بیچ لوں عزتاں شاناں سبھ آپ نے دتیاں آکے
لپٹے جھوٹ دے شملے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے آکے دھیاں لوں رُتبے اُچھے بخشنے
زندہ بچیاں دبدے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ دے پیار دا صدقہ ای سانوں ہر شے لبعنی
لوک جیوندے مردے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے کیتے سبھ پاسے نور دے چشے جاری
کمر دے راج ہنیرے سن آپ دے آن توں پہلاں

پیار سیتے آپ نے اسی دنیا نوں سکھلائے
نفرت وچ سمجھ پلے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے بخشی لوکاں نوں آزادی دی دولت
بازاروں وچ وکھدے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ دے آیاں لہجی اے پھلاں نوں سردی
سر کدھویں سمجھ کھنڈے سن آپ دے آن توں پہلاں

آپ نے دیا لوکاں نوں رب اے کیڑا تہاڈا
برشے نوں رب مندے سن آپ دے آن توں پہلاں

رحمت دے بڑھ وگدے نیں شہر نبی دے اندر
ہر رنگ دے پھل کھڑ دے نیں شہر نبی دے اندر

درس ہدایت لہجہ اے اوتھوں سبھناں تہائیں
نس نس لوکی جان دے نیں شہر نبی دے اندر

پورے ہون دے دل دے چا آپ دے درتے جا کے
نور دے جلوے پھیلے نیں شہر نبی دے اندر

وڈی جاوے اوتھے ای دولت چاہت والی
سبھ دے لیکھ سنور دے نیں شہر نبی دے اندر

کون بھلا کر سکدا اے شہر نبی دیاں ریاں
عرش توں نوری آندے نیں شہر نبی دے اندر

بُھل کے اپنے ٹکٹاں توں لوک نیں راحت پاندے
لُطف دے بدل ورحدے نیں شہر نبی دے اندر

اوتھے آن ہواواں وی نال ادب دے پلن
لجے سبھ دے مٹھے نیں شہر نبی دے اندر

اوسے درتوں بخش دا بلدا اے پروانہ
سبھ دے آدگن دھپدے نیں شہر نبی دے اندر

نال غشی ہن اوہناں دے پیر نیں تھلے مکدے
نجی جیڑے پتلے نیں شہر نبی دے اندر

دل چاہندا اے کم ایسہ چنگا کر دے رہیے
 آپ دا سوہنا اسم مبارک چدے رہیے

آپ دیاں بد ہودن باتاں میرے آقا
 کر کے اپنا ذہن کشادہ سُندے رہیے

آجادے گا اونک اک دن پیہر قرینہ
 رہبرِ مہتہ کے آپ نوں جیکہ ٹردے رہیے

آپ نے بالی جیٹری لاٹ ہدایت والی
 اوہدے نور تھیں دامن اپنا بھر دے رہیے

فخر کراں جے لوکی آپ دا منگتا آکھن
 آپ دے دُرتوں جو کجھ ملدا لیندے رہیے

دید دا مرکز دنیا دے وچ شہر مدینہ
اذن ملے جے آپ دا اوتھے جان دے رہیے

آپ دیاں فرماں ای حکایا عالم
آپ دی ہر اک بات حوالہ مندے رہیے

ہر منگتے نوں خیر اے ملدی آپ دے درتوں
دل دی مرضی آپ دے درتے بیٹھے رہیے

بزم سجا کے پیار دی پنجی رات دنے بس
کملی والے آقا دے گن گاندے رہیے

ساہواں آئندہ نال عقیدت پھل مہکائی رکھنا
وہج دلاں دے عشق نبی دی جوت جگائی رکھنا

آپ دا ذکر کرے تے فرای رہندہ اے دل زندہ
ذکر کرن دی عادت دل وچ ہر دم پائی رکھنا

آپ دے پاک وسیلے ہونی ساڈی سبھ دی بخشش
شہر مدینے دلیں اپنیاں اکھیاں لائی رکھنا

آپ دا اُسوہ پاک اڑائے منزل اُتے سانوں
اِس تے چلنا اپنا ہن معمول بنائی رکھنا

حُب نبی دی کول اے جس دے اوہدے لیکھ نہیں جاگے
ایہہ محبت والی بھٹھی ہر دم تائی رکھنا

بُجھ نہ جاوے کدرے دل چوں لاٹ ہدایت والی
ہر طوفان دے سانویں حق دا دیپ جلائی رکھنا

صل اللہ دے سوہنے پھل نیں دین ایمان دا حاصل
ایہناں سونہیاں پھلاں تائیں سانجھ سوائی رکھنا

آپ دی رحمت دے صدقے ای اوگن سارے دھننے
امیدیاں دی گٹھڑی ہر دم نسر تے چاتی رکھنا

یاداں والے لمبولاکے دل دے اندر نجھی
پلکان اُتے اتھراں دے کجھ چن سبجائی رکھنا

میرے دل دے رکھ اُتے وی پترِ سادے آدن
طیبہ نگری دلوں مینوں پیارِ بلا دے آدن

رحمت والے ساعِل اُتے پہنچے پیارِ سفینہ
چمکے میرے لیکھاں والا سورج دانگِ نگیں

جاگے میری کھوٹی قسمتِ نکلن ہستہ خزانے
شہرِ مدینے جاوَن دے ہن جیکر ہن ہانے

اُس دھرتی دے صد تے مینوں عزتاں شرفاں لبھن
اُس دھرتی تے میرے دن تے میریاں راتاں لنگھن

ساہواں وچ دساواں مہکاں جاواں جدِ مدینے
اُس دھرتی دا اک اک منظر نقشِ کراں میں سینے

میرے جیون دی ہر حسرت فیرای پوری ہووے
اوس مقدس مٹی نال جے میری مٹی لگے

بہہ کے سوہنے حرم دے ملیے نور اچ نہاتا جاواں
لوڑاں تھوڑاں مک جاوَن سبھ اپنی رحمت پاواں

بھُل جاوے مینوں ہر شے جد میں باب کرم دا دیکھاں
گنبد خضرئی نظر پوے تے رچ رچ اوس نوں تنکاں

میں دربار نبی دے جا کے کر دا رہواں تلاوت
سک دی ڈالی پیش کراں تے پاواں بخمی راحت

نور دا پیکر روشن مکھڑا
دل دا محور روشن مکھڑا

دید لئی ترے دنیا ساری
پاک معطر روشن مکھڑا

تے بھاگ جگاؤن والا
پیار دا منظر روشن مکھڑا

بھ نون راحت دیون والا
لطف سراسر روشن مکھڑا

چین دلاں دا بن کے آیا
مہر منور روشن مکھڑا

خلق دی خوشبو ہر تھاں وڈے
شان مڈر روشن مکھڑا

ساڈا سبھ دا سچا ہادی
اکھل رہبر روشن مکھڑا

جیدے ہتھ اے سبھ مختاری
شافع مجبشر روشن مکھڑا

کوئی نہیں جس دا تمانی نہجی
برتر، بہتر روشن مکھڑا

جناں کول اے نور ہدایت اوہو رہن گے زندہ
جناں اُتے کرم عنایت اوہو رہن گے زندہ

وچ دعاواں آپ دا آقا پاک وسیلہ
جو چمکاون اپنی قسمت اوہو رہن گے زندہ

اپنی موتے مرجاون گے سبھ باطل نظریے
جناں کول اے آپ دی سیرت اوہو رہن گے زندہ

آپ نوں اپنا رہبر من کے کھلی والے آقا
جیڑے آپ دی کرن اطاعت اوہو رہن گے زندہ

لے کے تاجنگاں دید دیاں تے چاٹھیں قدم اٹھا کے
طیبہ دل جو کرن مسافت اوہو رہن گے زندہ

صلی اللہ دا ورد پکائے سُن کے آپ دا ناواں
آپ دی جیڑے کر دے مدحت اوہو رہن گے زندہ

سدھیاں راہواں پاگئے جنھاں کلمہ آپ دا پڑھیا
جنھاں کول اے آپ دی چاہت اوہو رہن گے زندہ

آپ دی کملی دا سایہ ای چین دلاں نوں بخشے
جنھاں پائی آپ دی رحمت اوہو رہن گے زندہ

دین اسلام دی راہے اپنا وار کے سبھ کجھ بخجی
پنیدے جیڑے جام شہادت اوہو رہن گے زندہ

ایہ گل آقا سارے جان
چار چغیرے آپ دا چانن

روشن ہو یا ہر اک گوشہ
آقا آپ دے نور دا صدقہ

شہر مدینہ دیوے راحت
وٹڈی جادے اوتھے چاہت

ایسراں میں بن ہوواں نیٹھے
دہج مدینے لاواں ڈیرے

آپ دی چوکھٹ پیاری لہجے
خوشیاں دی سرداری لہجے

آپ دا ناں میں ہر دم جپاں
ذکر کراں تے مول نہ تھکاں

میرے لئی تے چین سہارے
آپ دے مٹھڑے بولیں پیارے

آپ دیاں جُبد یاداں آون
گلشنِ روح دا بَنت مہکاون

آپ دی آقا چاہت پاوے
نہجی دا دل راحت پاوے

ساڈا آقا مولا ماہی
قول عمل وچ سچا ماہی

بھناں دے اوہ حال دا محرم
بھناں دا اوہ سانجھا ماہی

وچ مدینے بہہ کے سبھ وچ
نور خزانے وڈ دا ماہی

کھا کے پتھر دے دعاواں
کتے نہ انج دا سیکھا ماہی

ونڈن دے لئی نور ہدایت
جگ تے آیا پیارا ماہی

سبھ توں اعلیٰ سبھ توں بالا
سوہنا کملی والا ماہی

چار چھیرے رحمت وندے
دیس عرب دا سوہنا ماہی

سوں وے عام چٹائی اُتے
عرش فرش دا لاٹا ماہی

کردا جمدیاں رب تعریفیاں
اوہ اے نجی ساڈا ماہی

موتیاں داگوں چکن آقا آپ دیاں سبھ باتاں
علم خزانے ونڈن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

مہر محبت پیار اخلاق دے پھلاں نال ایہہ سچیاں
نوشہرواں تھیں ممکن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

جاناں لئی ایہہ راحت نہیں تے ایماناں دا حاصل
شاد دلاں نوں رکھن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

ہر اک روگ دا چارہ ایہو ساڈا انت سہارا
تن من کردیاں روشن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

ایماناں دے وچ ڈھلکاں مارن رنگ حیاتى والے
پیار دا کھڑیا گلشن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

بھٹکے لوکاں تائیں دتن راہ ہدایت والی
 سدھی راہ تے پادن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

آپ دیاں جد نیچے باتاں عجب کیفیت ہوندی
 سندیاں دل وچ آرن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

سچائی دیاں مہراں لایاں رب نے ایہناں اُتے
 اس دنیا لئی پانن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

ہر اک دور اچ ایہہ نہیں سبھ لئی تازہ پھلاں وانگوں
 نویاں ہر دم لگن آقا آپ دیاں سبھ باتاں

دنیا مرے نبی دی رسالت دا معجزہ
عقی مرے نبی دی شفاعت دا معجزہ

کلمے دا ورد کیتا سی مٹھی چہ کنکراں
ایہہ سی مرے نبی دی صداقت دا معجزہ

رُکھاں دے مُکے ٹنن دی روندے فراق وچ
دیکھو مرے نبی دی رفاقت دا معجزہ

انگلی دے اک اشارے پھیں چن نوں سی توڑیا
ایہہ سی مرے نبی دی نبوت دا معجزہ

پھیلی ایہہ جیٹری ہر سو اخوت دی روشنی
ایہہ دے مرے نبی دی ہدایت دا معجزہ

وٹا دا خدا اے جیٹریاں دنیا تے نعمتاں
ایہہ دے مرے نبی دی سخاوت دا معجزہ

بھارے پئے کفارتے لشکر جو آپ دے
ایہہ سی مرے نبی دی قیادت دا معجزہ

ہجرت دے ویلے سبھ دیاں دتیاں اماناں
ایہہ سی مرے نبی دی دیانت دا معجزہ

نجی ترے نصیب جو خوشیاں دے جام نیں
ایہہ دے ترے نبی دی محبت دا معجزہ

غوثبو دواں بھتیں جگ مہکاوَن
چاہت والے جام پلاوَن

نور کھلارن نھیریاں اندر
منزل دی پئے راہ دکھاوَن

فیض اوہناں دا ہر تھاں جاری
نکے وڈے سارے پاوَن

سبھناں دے ارہ چارہ گر نیں
سُکھ وٹن تے دُکھ مٹاوَن

نال غریباں اٹھدے بہندے
اوہناں دا پئے مان ودھاوَن

اُچیاں سُچیاں شانان والے
اوگن ہاواں نوں بنخاواں

نال اشارے چن نوں توڑن
ڈبیا سورج موڑ لیاواں

ماواں جیڑے، پاک دواڑے
خالی کدی عنہ پرت کے آواں

کرم کرن تے بنجی ورگے
ڈرے نوں غورشد بناواں

مندے حالیں پھر دے پئے آں نور ہدایت دے دے
 سچ آکھن تے سچ سنن دی سانوں عادت دے دے

آپ دے حکماں نوں ای مینیے دلوں بجائوں سارے
 سوچنے مدنی ماہی سانوں اس دی ہمت دے دے

کر دلاں دے باغ شگفتہ اپنی رحمت تہاں
 کھلی والیا شاہ سانوں اپنی پاہت دے دے

ساڈا رہبر آپ دا اُسوہ بروے ہر دم آقا
 بھنگ نہ جائیے سانوں اپنا نور ہدایت دے دے

پتھائی دا جیٹرا رستہ دسیا مدنی ماہی
 اُس دے اُتے اُتے رستہ دی سانوں طاقت دے دے

شہر مدینے بہہ کے جیٹری وچ اصحاب دے ونڈی
سانوں دی اج اوہو آقا سانجھ اخوت دے دے

رُلدے پئے آں دنیا دے وچ بھل کے آپ دا اُسوہ
کر کے معاف خطاواں بستھے پیار دی نعمت دے دے

بٹھا دے وچ لگن ڈیرے ساڈے دی ہن آقا
جنت نگر دی کچھ شلہا سانوں نکلت دے دے

آپ دی روشن سیرت اُتے جیٹری ٹورے اوہو
اک داری تے سانوں مالی شان قیادت دے دے

ہر دل اُتے کرن حکومت سوہنیاں زلفاں والے
وڈ دے پتے نیں پیار دی دولت سوہنیاں زلفاں والے

میرے دل دی ٹہنی اُتے پھل پھل نیں سی آندے
پوری کیتی دل دی حاجت سوہنیاں زلفاں والے

بھرتے نیں سینے سمجھ دے خلق دی خشتو تائیں
جھولی پاکے نور ہدایت سوہنیاں زلفاں والے

دنیا سی اک سڑ دے بلدے پیاس دے حرا وانگوں
اس دے اُتے کیتی رحمت سوہنیاں زلفاں والے

کجے دی تعمیر دے ویلے جھگڑا جس نبٹایا
ادھ سی آپ دی فہم فرست سوہنیاں زلفاں والے

کفر دا موسم ہر پاسے سی بشرک نے سی ات چائی
 کیتی ساری دور جہالت سوہنیاں زلفاں والے

چجدے نیئیں سی تھراں دے وچ نقش حیاتی والے
 کیتی آکے خاص عنایت سوہنیاں زلفاں والے

پتھراں دے نال زخمی کیتا جھٹاں ظالم لوکاں
 اوہناں دی پئے کرن حمایت سوہنیاں زلفاں والے

اکھیاں دے لئی نور نیں نجی دل دے لئی نیں چانن
 سبھناں اُتے کرن سخاوت سوہنیاں زلفاں والے

آپ دا رتبہ سجدتوں اعلیٰ دیکھن والا
آپ دا ہر اک قول نرالا منن والا

سوہنے رب نے آپ نوں شان جو ارفع بخشی
بنیا نیں بیماں اس نوں ناپن والا

آپ جہاناں دے لئی رحمت بن کے آئے
آپ دا نور اے ابداء توڑی چمکن والا

آپ دی ذات دے سارے پہلو سوہنے آقا
آپ نے دیا جو کجھ چیتے رکھن والا

سکیاں نوں دی چھڈ گئے جیڑے آپ دے ہوتے
دور نہ ہویا آپ دے نیڑے ڈھکن والا

نور ہدایت جتنے دنڈیا سارے جگ تے
اک بندہ اوہ غارِ حرا توں اترن والا

پڑھ لیندے سی بھکھاں آپ تے چہرے آتوں
آپ نوں پایا حال دلاں دے جانن والا

آپ نے جیڑا دنڈیا ایٹھے بھائی چارا
اس دا چانن دورِ کدھی تئیں ہودن والا

آپ نوں آقا سوہنے رب دیدار کرایا
آپ دے رُتبے تائیں کوئی نئیں پہنچن والا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰